

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Avdrag för värmeledningsinstallation

L yrkade i sin deklaration 1959 avdrag med 5.675 kr för kostnader för underhåll av mangårdsbyggnad.

TN medgav avdrag med allenast 2.000 kr.

Hos PN yrkade L taxering enligt deklarationen.

TI hemställde om avslag, därvid denne yttrade bl. a. följande. Byggnadsarbetena torde ha föranletts av L:s önskan att modernisera fastigheten och hade de arbeten, för vilka avdrag yrkats, huvudsakligen utgjorts av installation av centraluppvärmningsanläggning jämte därav föranledda rivnings-, ombyggnads- och efterlägningsarbeten. L hade varken visat eller ens gjort sannolikt, att befintliga kakelugnar varit i så dåligt skick, att de inte längre kunnat användas. Endast insättande av nytt rör vid kokgryta och ökning av skorsten i uthus hade föreskrivits av brandsynenämnd.

Sedan PN avslagit besvären anförde L hos KR, att tidigare befintliga murstockar och kakelugnar varit sönderbrända.

I utslag den 7 nov. 1963 yttrade KR. L får anses ha styrkt, att två skorstensmurar och två kakelugnar, som nedrivits i samband med installerandet av värmeledning, varit utbrända. Till underhållskostnaderna bör därför hänföras vad av kostnaden för värmeledningsinstallationen, som motsvarar en beräknad kostnad

för omsättning av de nedrivna murarna och kakelugnarna. På grundval av L:s specifikation av det yrkade beloppet samt med hänsyn till vad i övrigt i målet förekommit beräknade KR de till underhåll hänförliga kostnaderna till 3.000 kr.

Jordbrukares förvärvsavdrag då hans hustru erhållit dylikt avdrag på grund av inkomst av tjänst

En lantbrukare O yrkade i sin självdeklaration 1962 att, då hans hustru utfört arbete i hans jordbruksfastighet till ett värde av minst 300 kr, erhålla avdrag enligt 46 § 3 mom. KL med samma belopp. I sin deklaration uppgav hustrun å sin sida inkomst av tjänst med 5.919 kr samt tillgodoförde sig avdrag enligt samma paragraf med 1.483 kr (300 + 20 % av 5.919).

TN medgav de av makarna yrkade avdragen.

Hos PN yrkade TI underkännande av det mannen medgivna avdraget, därvid TI anförde. Enligt gällande bestämmelser medges avdrag på grund av hustrus arbete, s. k. förvärvsavdrag, dels med grundavdrag 300 kr och dels därutöver i vissa fall med kvotavdrag, utgörande 20 % av hennes arbetsinkomst. Avdrag får högst uppgå till 2.000 kr. Om grundavdraget å 300 kr utnyttjats av hustrun, får dylikt avdrag icke medges mannen. I nu förevarande fall har hustrun erhållit grundavdrag och kvotavdrag, tillhoppa uppgåen-

de till 1.483 kr. Mannen har likväl i sin deklARATION gottskrivit sig grundavdrag å 300 kr, vilket avdrag är obehörigt.

PN lämnade TI:s talan utan bifall. PN fann nämligen makarna jml bestämmelserna i 46 § KL berättigade till de begärda avdragsbeloppen, när stadgade förutsättningar för förhöjning av det hustrun tillkommande förvärvsavdraget med 20 % av inkomsten föreligga och summan av enligt nyssnämnda författningsrum yrkade avdrag icke överstiger 2.000 kr.

Hos KR fullföljde TI sedan sin talan.

Genom utslag 31 okt. 1963 fann KR ej skäl att göra ändring i PN:s beslut.

För sent anförda besvär

Genom beslut den 6 juli 1959 avslog PN ett av E framställt avdragsyrkande med avseende å hans inkomsttaxeringar 1958. — Enligt ett av E:s hustru under-tecknat mottagningsbevis hade ett rekommenderat brev, innehållande PN:s beslut utkvitterats å vederbörande poststation den 21 s m och hade hustrun haft fullmakt att för E:s räkning utkvittera försändelser, adresserade till honom.

Av E till KR ställda besvär över PN:s beslut inkom till PN:s kansli den 23 sept. 1959.

Genom beslut den 23 okt. 1963 fann KR vad E därstädes anförde och yrkade inte kunna komma under KR:s prövning, därvid KR erinrade om att besvär av den skattskyldige jml 96 § TF skulle varit inkomna till vederbörande myndighet inom två månader från det han erhållit del av PN:s beslut, att han måste anses ha fått del av PN:s ovannämnda beslut den 21 juli 1959 och att någon omständighet, som jml 100 § TF kunde medföra rätt för honom att föra talan mot taxeringar-

na i särskild ordning, inte heller förekommit. — Från KR:ns beslut var en av de däri deltagande ledamöterna skiljaktig och yttrade: "Även om klgdns hustru haft fullmakt att utkvittera till honom ankommande försändelser, kan klgdn likväl med avseende å vad i målet upplysts icke anses hava erhållit del av PN:s beslut förrän tidigast den 24 juli 1959*); besvären hava förty inkommit före besvärstidens utgång. — På grund härav finner jag besvären böra upptagas till prövning."

Extra ordinär besvärsmätt enligt 100 § TF

TN taxerade H år 1960 enligt självdeklARATION till si för 20.220 kr, taxerad inkomst, och till kis för 26.810 kr, taxerad inkomst.

Med förmålan att han i deklARATIONEN underlätit tillgodoföra sig avdrag för bl.a. ränta med 1.257 kr å checkräkningskredit yrkade H i en den 2 maj 1962 till PN inkommen besvärsskrift att PN måtte med stöd av 100 § TF medge avdrag med detta belopp.

Emellertid ansåg sig PN förhindrad upptaga besvären till prövning, enär sådana omständigheter inte visats föreligga, som kunde medföra rätt för H att anförda besvär i särskild ordning.

H fullföljde härefter sin talan hos KR, som meddelade utslag den 23 okt. 1963: KR, som fann i målet vara ostridigt att H under beskattningsåret i gälldranta erlagt 1.257 kr men underlätit att i deklARATIONEN yrka avdrag härför och att hans taxering i detta avseende grundats på deklARATIONEN, ansåg H:s underlåtenhet ursäktlig, varför KR jml 100 § TF tillerkände honom avdraget ifråga.

*) Vilken dag E återvänt till sitt hem efter någon tids frånvaro.